

Főt. dr. Demkó Zoltán ötvenéves papi jubileumát ünnepelte szeptember 5-én

Főt. dr. Demkó Zoltán, a lo-raini Szt. László magyar római katolikus egyházközség köztiszteletben álló plébánosa, az amerikai magyar katolikus papság egyik legképzettebb és minden nemes ügyért dolgozni és áldozni kész tagja, 1966 szeptember 5-én ünnepelte pappászente-lése 50-ik évfordulóját. Főt. dr. Demkó Zoltán 50 éves papi működéséből közel husz évet töltött Lorainban és itteni munkásságával nemcsak a hitköz-ség életébe, de hivei szívébe is aranybetükkel írta be nevét.

Érthető, hogy a Szent László Egyházközség előljáról, s tagjai — élükön egy jubileumi bizottsággal, — azon fáradoztak, hogy ez az aranyjubileum felejthetetlen maradjon és méltóan fejezze ki a hivek és tisztelők szeretetét, elismerését egy igaz ember, hívő lelkű pap és megértő atyai barát iránt.

Az aranyjubileumi ünnepségek délelőtt 11 órakor kezdődtek a Szent László Egyházközség templomában. Ekkor mutatta be Főt. Demkó Zoltán fényes papi segédlettel aranymiséjét.

1966
* * *
Főt. dr. Demkó Zoltán plébános 1893 november 1-én született a Torontál megyében levő Nagybecskerekén. Édesapja Demkó-Belansky Pál és felesége, született Szávicz Stefánia hívő életre nevelték hat gyermeküket. Négy fiuk volt: Pál, András, Zoltán és Imre. valamint két leányuk, Margit és Erzsébet, férjezett Feletár Józsefné.

A szülők 1936-ban haltak meg s mindkettőjüket Makon helyezték nyugalomra. Pál, András és Margit szintén jobb hazába költözött. Demkó Imre Budapesten, Feletár Józsefné pedig Hódmezővásárhelyen lakik.

Főt. Demkó Zoltán elemi és középiskoláit Nagybecskerekén, a Hunyad megyében levő Déván és a Csanád megyében levő Makón végezte, majd Temesváron belépett az ottani papnevelő intézetbe. Ott kezdte meg teológiai tanulmányait. Gladtfelder Gyula, a magyar katolikusok akkori egyik legnagyobb nevű főpapja felügyelt a fiatal kispapra és a

hires innsburcki theológiára, Ausztriába küldte tanulmányai befejezésére. 1911-ben, álig 19 éves fővel érkezett Innsbruckba s ott tanult csaknem hét éven keresztül. 1916-ban, tanulmányai befejeztével visszatért Temesvárra és az ottani püspöki kápolnában augusztus 29-én szentelte pappá Gladfelder Gyula püspök. Az első világháború közepén tartott pappászentelésen Föt. Demkó Zoltánon kívül csak egy Ferences-rendi szerzetes szentelték pappá. Felszentelése után Makón, a Szent István templomban mutatta be első szentmiséjét. Utána visszatért Innsbruckba egy újabb esztendőre és ezalatt letette a theológiai doktorátust. Doktori címével, amelyet kemény munkával szerzett meg, Föt. Demkó sohasem ékeskedett a világ előtt és még saját hívóinek jórésze sem tudta, hogy plébánosa az egyik legkiválóbb theológianak a doktora 21 éves kora óta.

Tanulmányai befejeztével hazatért Magyarországra és Karánsebesre (Krassó-Szörény megye) neveztek ki pap-tanárnak. Néhány havi működés után a beözönlő román hadsereg elől menekülnie kellett Karánsebesről. 1918-ban ki neveztek a nagybecskereki Nepomuki Szt. János hitközség segédlelkészének, majd 1920-ban hitoktató lelkésznek Szegedre helyezték át, s ott tanított a város gimnáziumaiban mint-

egy három évig. Ott érte Michael Gallagher püspök Detroitból írott levele, amelyben vázolta előtte az amerikai magyar katolikusok lelki szükségleteit s kérte, hogy jöjjön át Amerikába és segítsen Föt. Kovács Lajos plébánosnak a magyarok pásztorlásában. Föt. Demkó Zoltán a levélben megérezte, hogy Isten az ő élete céljául nem a magyarországi munkát jelölte meg és még az évben — 1923 november 20-án, — Amerikába jött. Az elkövetkező 43 esztendő alatt Föt. Demkó Zoltán mindmáig életét, munkáját az amerikai magyarságnak szentelte.

1925-ben Joseph Schrems püspök felszólította a fiatal plébánost, hogy legyen a clevelandi egyházmegye tagja és vegye át a Fairport Harbor-i magyar katolikuság pásztorlását. Engedve a felhívásnak, Föt. Demkó Zoltán elvállalta a Fairport Harbor-i kinevezést és 1925 június 25-én plébánosa lett az ottani magyar katolikus hitközségnek. De nem csak plébánosa, de építő lelkésze is lett ennek a szépen fejlődő egyháznak. Ő építette az egyház templomát, iskoláját és zárdáját. Nevét azóta is hivel szeretete és a kövekbe is beépített munkássága hirdeti.

1947-ben Főt. Rickert Erno halála után egyházi főhatósága a loraini Szent László Egyházközség plébánosává nevezte ik. Az azóta eltelt közel 20 esztendő alatt Főt. Demkó Zoltán neve és munkássága összenőt hitközsége életével és fejlődésével. Az ő plébánosi működése alatt ülte meg az egyházközség alapításának 50 éves jubileumát, renoválta templomát és egyházi épületeit s egyben ugyancsak itteni működése alatt fizette ki adósságát is. Főt. Demkó Zoltán a magyarság és más hiveinek lelki gondozásával nem elégedett meg. A környéken lakó spanyol nyelvű puerto ricoi katolikusok — akiknek bár hétezen voltak, nem volt sem templomuk, sem papjuk, — hozzá jártak misére és gyónásra. Főt. Demkó Zoltán megtanult spanyolul, s így ellátta a spanyolok lelki gondozását is. Később Gerhard Frederichs plébánost nevezte ki egyházi főhatósága, hogy szervezzen itt Lorainban a portoricoiaknak egyházközséget. Főt. Frederich három hónapig Főt. Demkó Zoltán plébániáján lakott és ott kezdte el munkáját Főt. Demkó támogatásával. Így alapította meg a Sacred Heart, ma már rendkívül népes spanyol katolikus egyházközséget.